

ΠΡΑΞΕΙΣ
ΠΑΤΕΙΑ ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ
Παρά τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσω-
τερικῶν καὶ ἐναντι τοῦ Κήπου

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤ' ἘΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — Τὸ Διαγώνισμα τῆς Ἑβδομάδος. — Σελίδες ἐκ τῶν Ἀγώνων ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς ἐρώτητος. Ὁ θρόνος τοῦ Βαβα-
ρίας, ὑπὸ Ν. Καλάη. — Σόφιστος ἐπὶ φιλολογία. Πνευματικὴ κίνησις ἐν Ὀλλανδίᾳ, ὑπὸ Αἰκατερίνης Ζάρκου. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν,
ὑπὸ Ἰωδ. — Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας, ἐπιμετρον Διηγήμα, ὑπὸ Ἰωάννου Πολίτη. — Οἱ Ἕλληνες ἀποικοὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Νέας Σκωτίας, ὑπὸ Β.Κ.
— Ὁ ἐρυθρὸς κίβανος, (Ποιητικὸν ποίημα), Μεταφρ. Α. Μ. Δ. — Εἰδήσεις τῆς ἑβδομάδος. — Ἰδιαιτέρως Γράμματα. — Νέα βιβλία.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — Τὰ ἀσκόλα χρόνια τοῦ Διαιτῆ. — Σελ. 261 — 272.

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ὅσον ὀλίγον καὶ ἀνεῖν τις γυνὴ καὶ φιλάρεσκός, ὅταν προετοιμάζηται νὰ μεταβῇ εἰς πανήγυριν ἢ εορτὴν ἐπίσημον, θὰ φο-
ρέσῃ τὰ ὀραϊότερα τῶν ἐνδυμάτων τῆς, θὰ κτενίσῃ ἐπιμελῶς τὴν κόμην τῆς, θὰ ἀκονίσῃ ὄλα τὰ θέλητρα, ἔσον μικρὰ καὶ
ἀνεῖν, καὶ θὰ ἰσταται ἀκόμη πρὸ τοῦ κατόπτρου, διὰ νὰ ἴδῃ ποίαν ἐντύπωσιν θὰ προξενήσῃ ἡ παρουσία τῆς μεταξύ τῶν ἄλ-
λων, αἵτινες, . . . καὶ αὐταὶ πρὸ ὀλίγου ἀπεχαιρέτισαν τὸ κατόπτρον. Αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ φίλαι περικυκλοῦσαι αὐτὴν, μετὰ φιλο-
στοργίας ἐξετάζουσι τὴν περιβολὴν τῆς καὶ δίδου ἑκάστη τὴν συμβουλὴν καὶ τὴν γνώμην τῆς, κάποτε δὲ καὶ μάλλον συγκεκριμένα
δείγματα ἐγκρίτης, ἢ μὲν τὴν ἄλυσιν ἢ τὴν χρυσοῦν κερφίδα τῆς, ἢ δὲ τὸ λεπτόν ἐκ μεταξῆς μαυδύλιον, ἢ . . . καὶ τὴν πούδραν
τῆν ροδόχρουν, ἢ ἐφύλασσε δι' ἡδονὴν τῆς ἑκτακτου περιστασίαν.

Καὶ διὰ τοῦτο ἀκούρομαι καθ' ἑκάστην-σας νέας ἀλλεπαλλήλους καὶ ἀτελευτήτους προετοιμασίας, αἵτινες γίνονται διὰ νὰ
παρουσιασθῇ ἐν ἑκείνῃ τῇ λαμπρότητι, ὡς κούμφη περικαλλῆς ἡ Ἑλλάς, ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει, νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ζωὴν καὶ τὰς
δυνάμεις τῆς, καὶ ἐπειτα νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου, τοὺς Παρισίους, ὅπως διαγωνισθῇ πρὸς τὰς ἄλλας νύμφας,
αἵτινες ἐκ δυσμῶν καὶ ἀνατολῶν θὰ σπεύσωσιν ἐκεῖ νὰ ἐπιδείξωσι τὰς χάριτας καὶ τὴν ἀκμὴν τῶν.

Ἦδη ἀπὸ ἑβδομάδος, ἀπὸ μηνῶν στολιζέται καὶ κοσμεῖται ἡ Ἑλλάς, τὰ τέκνα τῆς κυκλοῦσιν αὐτὴν φιλοστοργίως καὶ σέ-
πτεται ἑκάστον, πῶς νὰ τὴν καταστήσῃ ὀραϊότεραν. «Φέρετε τὰ εὐωδέστερα ἀνθή, ἵνα στέψωμεν τὴν κεφαλὴν τῆς. Φέρετε τὰς λε-
πτουφεστέρας ὀθόνας, ἵνα τὴν περιβάλωμεν, φέρετε ὄλους τοὺς κόσμους-σας, ἵνα κολλώπισωμεν τὴν μητέρα ἡμῶν, ἥτις πρόκει-
ται νὰ διαγωνισθῇ πρὸς τὰς μητέρας τῶν ἄλλων λαῶν ἐπὶ υἱικῇ στοργῇ». Καὶ φιλότιμοι υἱοὶ ἀναφωνοῦσιν: «Ἐγὼ δίδω μεγάλην
ἀμοιβὴν εἰς τὸν ἐπιστήμονα, ὅστις θέσει εἰς χεῖρας τῆς τὸ χρησιμώτερον βιβλίον. Ἐγὼ θὰ βραβεύσω τὸν βιομήχανον, ὅστις φιλο-
τεχνήσῃ δι' αὐτὴν τὸν ὀραϊότερον θρόνον. Ἐγὼ θὰ πλουτίσω τὸν γεωργόν, ὅστις φέρῃ τοὺς μεσοτέρους στάχους, ἵνα τὴν πλέξωμεν
κοχλακὸν στέφανον. Καὶ ἐγὼ, ἀναφωνεῖ ἄλλος, βραβεύω τὸν τρῖςοντα διὰ τὴν μητέρα ἡμῶν τὸν ποιητικώτερον ἕμνον. Καὶ πάν-
τες ποθοῦσι νὰ εἶχον τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα, νὰ γίνωσιν ἀγωνοθέται τοῦ καλοῦ, καὶ νὰ βραβεύσῃ ἕκαστος, ὅτι νομίζει ἀξίαν
ὑποστηρίξεως καὶ βραβεύου». «Ἐχω μίαν καλὴν ἰδέαν, ἂν εἶχον τὰ μέσα . . . ἂν ἠδυνάμην . . . Ποῦτος δὲν ἐκέφθη οὕτω; Ποῦτος
δὲν ἐπόθησε νὰ καταστήσῃ ὀραϊότεραν, λαμπροτέραν τὴν προσφιλεῖ τὰυτὴν νύμφην δι' ἐνὸς ἔτι κοσμήματος;

«Ἐχω μίαν ἰδέαν, εἶπε καὶ ἡ Ἑβδομάς, νὰ προκηρῶ διαγώνισμα. Καὶ τὸ προκηρῶσαι πεποιθῆται, ὅτι, ἂν δὲν εἴη τὸ κρι-
στον αὐτό, θὰ εἴη βεβαίως ἐν τῶν ἀρίστων, διότι τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ ἀφιέρῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς, μεταξύ τῶν
ἁπλῶν θὰ ἀναδειχθῇ καὶ ὁ ἀγωνοθέτης διὰ τῆς αἰτίας, ὅστις καὶ μόνος ἀποτελεῖ τὴν ἰδικὴν τῆς συμβολὴν. Ἐκαστος, εἶπομεν, ποθεῖ
νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐπρεπέστεραν παράστασιν τῆς πατρίδος ἐνώπιον τῶν ξένων καὶ τῶν οἰκείων, καὶ ἕκαστος ἔχει τὴν πεποιθῆ-
σιν, ὅτι ἂν ἐβραβεύετο τὸ δεικν ἔργον, τὸ εἰς τὸν δεικν κλάδον ἀνήκον, μέγα θὰ ἐπτελεῖτο καλῶν διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως, τοῦ πα-
ραδειγματισμοῦ, τῆς προκληθησομένης ἀμιλλῆς. Ἀλλὰ καὶ ἕκαστος δυστυχῶς, δὲν εὕρισκεται εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν, νὰ πέμψῃ
χιλιόδραχμον, φέρ' εἶπεν, γέρας: «Τῇ ἐπιτροπείᾳ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ εὐγενοῦς πόθου τοῦ. Ὁ, τι
ἡμῶς ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ ἕκαστος ἰδιαιτέρως, δυνάμεθα νὰ τὸ πράξωμεν ὄλοι ὁμοῦ».

Ἀποτεινεται λοιπὸν μετὰ πεποιθήσεως ἡ Ἑβδομάς εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τῆς πάντες φύλου, πάσης
ἡλικίας καὶ τοῖς λέγει: «Πέμψατε ἕκαστος τὸν ὀβολὸν τοῦ, ἵνα ἀπτελέσωμεν καλὸν τι ποσόν, δι' οὗ νὰ βραβευθῇ ἐκεῖνος ἐκ τῶν
συμπatriωτῶν μας, ὅστις ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν δυνάμεων τῆς πατρίδος θεωρηθῇ ὡς πρωτεύων εἰς . . .»

Εἰς τί; . . .
Τοῦτο εἶνε ἄλλο, πάλιν ζήτημα, τοῦ ὁποιοῦ ἡ λύσις ἀφίεται εἰς ἡμᾶς. Εἰπήσατε, σὺς, πᾶς εἰς τὴν Ἑβδομάς. Ἐκαστος ἂς συνοδεύσῃ τὴν
δραχμὴν τῶν τοιοῦτων ὀριζομεν τὸ τμήμα τῆς συμμετοχῆς — ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ. Ἐὰν αἱ γνώμαι κατὰ τὸ πλεῖ-
στον εἴη αἱ αὐταί, ἢ τῆς πλειοψηφίας θὰ ὑπερισχύσῃ, τοῦθ' ὅπερ ἀμφιβάλλομεν, γινώσκοντες τὴν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ὁμογνω-
μοσύνης παρομιλίαν. Ἀλλὰς ἡ ἐπιτροπεία τοῦ διαγώνισματος, ἢν θ' ἀποτελέσωσιν ἑκατὶτα πρόσωπα τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινότητος καὶ
τοῦ τύπου, θὰ ἐκλέξῃ τὴν εὐφρεστεράν καὶ ἐθνογελοστεράν γνώμην, ἵνα τὴν θέσῃ ὡς βᾶσιν τοῦ διαγώνισματος τὸν πέμψοντα
δι' αὐτὴν θὰ καλέσῃ ἀθλοθέτη τῆς Ἑβδομάδος.

Οὕτως ὁ διαγωνισμὸς καθίσταται διπλοῦς. Ὁ ἀθλοθέτης θὰ εἴη καὶ νικητὴς ἅμα ἀθλοθέτης ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῶν
Ὀλυμπίων, νικητὴς ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῆς Ἑβδομάδος. Οἱ λοιποὶ δὲ θὰ πορισθῶμεν ἔσχατον διδάγμα ἐκ τῆς μελέτης τῶν
πόθων, ὅς ἕκαστος διὰ τῆς γνώμης τοῦ θὰ ἐκδηλοῖ . . .

Τοιοῦτον εἶνε τὸ διαγώνισμα, ὅπερ προκηρῶσόμεν καὶ τὴν εὐδωσιν τοῦ ὁποιοῦ ἐλπίζομεν ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν ἀναγνώ-
στῶν ἡμῶν καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συναδέλφων.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐκαστὸς θέλων νὰ συμμετάσχη τοῦ διαγωνισμοῦ δεῖν νὰ συναποστείλῃ μετὰ τῆς δραχμῆς ἀπὸ εἰς εἰς ἑναφραγιστὸ φακέλλω τὴν γνώμην τοῦ, περὶ τοῦ τί δέον νὰ
βραβευθῇ. — Αἱ γνώμαι, περὶ ὧν θὰ κερθῇ πλήρης ἐχεμύθεια θέον νὰ εἴη ἔσον τὰ δυνατὸν περιληπτικῆς καὶ σαφῆς ἐκφρασεύμεναι, αἱ δὲ ὑπογραφαὶ εὐανάγκαστοι. —
Χρόν τῶν ἐν τῷ ἑξαετηρικῷ συνδρομητῶν καὶ ἀναγνώστῶν γίνονται δεκτὰ καὶ γραμματόσημα πάσης χώρας, ἐφ' ὅσον ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὴν ἀπαιτούμενην δραχμὴν. —
Αἱ ἀποστολαὶ ἐγγράφων ἀπὸ τῆς σημερον μεχρὶ τῆς 31ης Μαΐου. Τὸ δὲ εἰσπραχθησομενον ποσὸν μετὰ τῆς κρίσεως καὶ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ διαγω-
νισμοῦ ἐπιτροπείας τῆς Ἑβδομάδος παραδοθήσεται τῇ Ἐπιτροπείᾳ τῶν Ὀλυμπίων τὴν 15ην Ἰουλίου ε. ἔ. Γνώμαι ἀνευ δραχμῆς εἰσιν ἀπαράδεκτοι. Δραχμαὶ δὲ
ἀνευ γνώμης δεκτὰ ἢ τὰ ἀνόματα τῶν ἀποστολῶν μετὰ τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων θὰ δημοσιεύονται τακτικῶς ἐν τῇ ε' σελίδι τοῦ Παραρτήματος.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΜΟΝΙΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο ΘΥΡΑΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΡΟΣΣΑΣ
Υπήρχε μέχρι των τελευταίων χρόνων
έν τοις πολυαριθμοις θρύλοις του Γερμανικού λαού θαυμάσιος τοιούτος, καθ' όν
είπε των παλαιών αυτού αυτοκράτορον,
Φρειδερίκος ο Βαρβαρόσσας, δέν είχαν απο-
θάνη, ει και από πολλών αιώνων είχαν απ-
έλθη από του κόσμου τούτου, άλλ' ότι ε-
μελλεν, όταν επέλθη τό πλήρωμα του χρό-
νου, να αναβίωσιν, και να δημιουργήσιν α-
πάλιν την ενόθητα της Γερμανικής πατρι-
δος. Φρειδερίκος ο Βαρβαρόσσας, ως γινώ-
σκεις, ήτο ο μεγαλοφυχότατος του μεγαλο-
φύχου και ενδοξού οίκου των Οχενστάουφ-
ρέν. Ητο ο ευγενέστατος των ιπποτών
του αιώνας, καθ' όν ήμασεν Ολιγιστον
Γερμανική αυτοκράτορας έφερον τοσοούτων
αξίως, όσον αυτός, τό στέμμα του Μεγά-
λου Καρόλου, τό στέμμα της Αγίας Ρω-
μαλικής αυτοκρατορίας του γερμανικού
έθνους. Είχε συλλαβή την μεγαλοφυχόν δια-
τόν αιώνα αυτού ιδέαν, να χειραφετήσῃ
τό κοσμικόν ζήρος από του πνευματικού,
να συστήσῃ τήν άνίερον δύναμιν της Κα-
θολικής εκκλησίας, και επί των έρειπίων
αυτής να άνεγειρή τήν καθαράς πολιτι-
κήν. Ητο εις τών θερμωτάτων αντίπρο-
σώπων της γιβελλινικής ιδέας κατά τόν
σκιστήριον εκείνον αιώνα, συλλαβών εν τῇ
μεγάλη αυτού διανοίᾳ τās μετ' αιώνας
απόκαλυφθείσας ιδέας της διακρίσεως των
ορίων της πολιτείας και της εκκλησίας,
έν ίδια σφαίρα ενεργούσης έκαστης. Τούτο
επιτητών, εισέβλεν εις Ιταλίαν, Ελπί-
ζών, ότι εν τῇ παποκρατούμένῃ ταύτῃ
χώρα εύθλωτρον θά καταρθού να συμ-
πλήσῃ τήν μοναρχικὴν αὐτοῦ δύναμιν.
Εισελάσας εις Ιταλίαν, περιεβλήθη εν
Πάβια μέν τό στέμμα της Λομβαρδίας, εν
Ρώμῃ δέ τό αυτοκρατορικόν δια της χειρός
του Πάπα. Οτε δέ μετὰ τινά χρόνον άν-
τιδρασς επέβλε κατ' αὐτοῦ εν Ιταλίᾳ
τῇ υποκινήσει Πάπα πινός, συνέλεξε νέον
στρατόν εν Γερμανίᾳ, διέβη αὐτίς τās
Άλπεις, υπέταξε τās αποστατήσας
χώρας της Ιταλίας, και κατέστρεψεν έν
θμελίων τὰ Μεδιόλανα, τοῖς κατοικοῖς
αὐτῶν επέτρεψας μόνον να ζήσωσιν. Άλλ'
καὶ πόλει της Λομβαρδίας αὐτίς επέβη
κατόπιν κατ' αὐτοῦ, όστις έπανείληψε
αίωνας μετέβη εις Ιταλίαν πρὸς καθυπότα-
ξίν των, πολλάκις μέν ως πολέμιος, τελευ-
τατον δέ και ως φίλος, να ζήσῃ κατὰ
του Πάπα την στέφιν του υίου του. Άλλ'
τούτο δέν επέτυθη. Ο δέ Βαρβαρόσ-
σας, αποκαταστήσας, όσον τότε δυνατον
δια τῶν τότε καιρῶν, τήν τάξιν εν Ιτα-
λίᾳ και Γερμανίᾳ, δέν ήδυνάτο να δια-
πελῆ ή ουραγκαι, καταλιπὼν τήν αντίθα-
σιλειαν εις τόν υίόν του, απέρσισε να
μεταβῆ εις τήν Παλαιστίνην. Εν ζτε
1187 ήθεν εις τήν Εβράλη, η άγγελία,
ότι ή άγία πόλις Ιερουσαλήμ επεσε μετὰ
τήν πολυβύλιον ήτταν της Τιβεριάδος

εις τās χειρας των Σαρακηνών. Ο ήρωί-
κός άποκτόν ή συλλητή να εκδικηθῇ
τήν τραγικότητα, και σφαγαλῶν στρα-
τόν κατ' οπισθοκλίων άρμάδων συμπα-
ραλλήλων μετ' αὐτοῦ Παλαιστίνους, τοῖς
ἀριστοῦς των Ιπποτών της Γερμανίας,
κατήλθεν εν ζτε 1188 εις τους Αγίους
τόπους. Ένταῦθα εκέπτετο να συμπλη-
ρώσῃ τό ήρωϊκόν αὐτοῦ κλέος. Και εν
δυσί μέν μάχαις εν Συρίᾳ κατήνευσε Καμ-
πράς, νικῶν κατὰ των άπιστων, άλλ' ευρεν
απροσδόκητον θάνατον εν Σελευκείᾳ, η-
τήσας να διέλθῃ τῶν παρ' αὐτῆ ρέοντα
ποταμόν. Τοιούτον εχε τέλος ο Βαρ-
βαρόσσας, ο επανήλικς άνδρῆς, τολμηρῶς
και ευσταθῆς εν ευτυχίᾳ και δυστυχίᾳ,
ο ευγενέστατος των Ιπποτών της εποχῆς
του, και ο αξίως κατὰ πάντα διάδοχος του
Μεγάλου Καρόλου. Άντιόχη και Δύσις
επέβησαν επί τῷ θανάτῳ του, διότι αμ-
φοτέρως επλήρωσε πολαιτικὸν κλέος. Άλλ'
ιδίως επένθησε επ' αὐτῷ ή Γερμανία.
Από του Μεγάλου Καίσαρος των Μέρων
αίωνων, του κοιμημένου εν Ακνισγράνῳ
των βαρῶν ὕπνου της αιωνιότητος, ο γε-
ρμανικός κόσμος δέν εγνωρίσεν Ιπποτικὸν
γενεσθερον και μεγαλεπθολώτερον. Φρε-
δερίκος ο Βαρβαρόσσας, εβουλήθη να άνε-
γειρή αὐτίς τό κράτος του Μεγάλου Κα-
ρόλου, άλλ' ο, εν ιδίως εζητή να καταρ-
θώσῃ οπωδήποτε ήτο ο συνδέσμος των
δισέπασμένων μερών του Γερμανικού
κόσμου υπό μίαν και τήν αὐτήν κοινήν
ιδέαν και έργασίαν.
Έν τῇ εποχῇ εκείνη της τιμαριωτι-
κής αποσυνθέσεως της Βυζαντινῆς και κατ'
εξοχὴν της Γερμανίας, εχθα πάς πυργος
ήτο ή ίδιον κράτος Ιπποτικῶν ευγενῶν και
τιμαριούχων, τῷ έργῳ του Βαρβαρόσσα
ήτο κολοσιαιον. Δυστυχῶς αὐτίς εζω της
πατριδος του επανειλημμέναι αποδημίας
και περιπλανήσεως δέν επέτρεψαν εις τὸν
άνδρῆτον τῶν ὄν της γερμανικῆς πατριδος.
Μεσαιωνικῶν ήρωῶν, να ενώσῃ τās δισεπασ-
μένους δυναμεις της υπό μίαν και τήν
αὐτήν κοινήν άρχήν, να συμπλήσῃ τήν
αὐτήν αποκαταστήσῃ τήν ενόμιαν εν-
εργῆν μεγαληπατριδα του, και οὕτω να πα-
ραστή τήν πολυκεφάλων Τρανσπαρικήν τι-
μαριωτικῆς αναρχίας, ήτις ελυμαινετο
ήδη τήν Γερμανίαν, προαιρημένη ν' απο-
κινή επί πολλῶν ετι αἰώνων τὰ αντίπανα
μακρῆς βυζαντινῆς αναρχίας, επεπεσοῦ-
σης οὐκ ετάρν του κοινωτικῆς και εθνικῆς
αὐτής δόμιατος λειποφυχίαν επί πολλῶν
αίωνων. Ο τολμηρός αυτοκράτωρ οπέ-
θανε πρόωρος εν πόλει της Συρίας, οὐκ
επιθερή υπό στρατηγῶν του μεγάλου βα-
σιλέως, οὐ τās δάφνας είχαν διαρριβό-
λωσ προθωαίων ο διδάδοχος ή τας του
Μεγάλου Καρόλου. Καί οὕτω εζηκολλήθη
εν εν Γερμανίᾳ η παλαιά πολιτικὴ ἀκο-
λασία και η βαβαρότης, οί εμφύλιοι σπα-
ραγμῆ και αι διαρρέσεις, ως τοσοούτον ε-
πέβη επί αὐτοῦ να κατὰ τῆ, τίθει τὰ
θμελίω πληρῆστερας κοινωτικῆς τάξεως
και νομιμότητος.
Η άλη ήριπει του βαρῶν πέπλον αὐ-
τής συνήθως επί των πλείστον μεγάλων

ονομάτων, ελάχιστα τούτων εξαρουνται
το περρωμένου αὐτής. Έν τοῖς κεκοιμη-
μένοις άρχείοις της Ιστορίας, ευθρημα-
τισιογνομίως σημειούντα: ιδιαιτέρως,
ότι δέ τās λαμπάς κρατεῖ τό απελπιστικόν
έκεινο του Αλυγγιέρη επίγραμμα, guarda
irpassa. Φρειδερίκος ο Βαρβαρόσσας εινε
εις των προνομιούχων τούτων Ιστορικῶν
μεγιστῶν. Άλλ' τό μέγεθος του ονό-
ματός αὐτοῦ κατέστη ενδοξότερον, διότι
δέν απηθανάτισή μονον εν τῷ πανθῶ
της Ιστορίας, αλλά και τῶν άρ-
χιερῶν και των τιμωροχων του πα-
ρελθόντος. Του Βαρβαρόσσα η αθανασία
επρήξεν ενδοξότερα, διότι δέν εσημειωθη
μόνον εν τῶις άφύχοις δέλτοις της Κλει-
ους, άλλ' ιδίως εν τῇ θερμῇ και εύγλω-
μοι συνειδήσει του γερμανικού λαου.
Επί αἰώνων ο αυτοκράτωρ υπήρξε αὐ-
σεπτόν και περιλημμένον άντικείμενον των
πόθων αὐτοῦ. Η μεγάλη γενεά των Ο-
χενστάουφρέν, τειχεν εκλιτή, άλλ' ήρμη-
γλή μνήμη του άριστου τούτου εινε
παρρημῆ εν τῇ διανοίᾳ, τῇ φαντασίᾳ
και τῇ πόθει τῶν λαῶν όστις δύνανται
μέν κατὰ τῶν εστιγμῶν κοινωτικῶν ορε-
θῆς και παρρηκῆς να υπέρξῃ άγαθήμην,
αλλ' οὐδέποτε επελήθημην ο καὶ εν τῷ
Επί των οψήλλεστων κορυφῶν του
όρουσ Κυφοχάουζερ εν Ουριγγίω εβασί-
σται πανάρχαιος πυργος, άνηκῶν τῇ τῇ
γενεῇ των Οχενστάουφρέν. Χρόνον γεγ-
ταῖς η θμελιώσας αὐτοῦ από των πρώτων
ημερῶν της Γερμανικῆς Ιπποτικής Περ-
ποσυνέπρου, τῶν ὄν διηγουμένη εκλιμαρῶν
καί των πρώτων παλαιῶν βυζαντινῶν
θραυκασιῶν θρύλων, αναφερόμενος εις
των ενδοξων οίκων, του ήποιου υπήρξεν ή
κοιτίς. Άλλ' εις των θρύλων τῶν ὄν εινε
ο συγκριτικῶτερος κατανοῶσων μέχρις
εχάτων πάντος φιλοσοφικός Γερμανοῦ
της κορυφῆς.
Επιστεθεῖτο παρὰ τῷ λαῶ, ότι ο πα-
λαιός αυτοκράτωρ, ο τοσοούτον πρόωρος
καταστρέψας τῶν ὄν εν τῇ πόρρω Άνακ-
τολή, πῶν η εκκληρώσῃ τήν αποστολήν
αὐτοῦ, τῇ παρὰ των Σαρακηνῶν ανα-
σπῆσιν ποσ' ετάρν του Σωτήρος, δέν είχεν
αποθάνῃ, άλλ' ότι δέκοματόν εν κατ' ε-
στικῆς κρύπταις του Κυφοχάουζερ, ανα-
μένων τῇν εμαρμένην στίγιμην πρὸς εξέ-
γερσιν και ἀνάστασιν της πατριδος. Η πε-
σοτα χωρικῶν των περιχώρων εχορήζοντο
ότε ειδῶν τον αὐτοκράτορα, περιπλανώ-
μενον εν καιρῷ σελήνηφροῦς νυκτός, η δ'
ήτο η καταρῆς εσύρις δια των οπῶν τῶ
πεπαλαιωμένου πρόωρον Ονειρα, μάταιοι
πόθῳ και γινῆς θεμῶδους φαντασιῶν, αὐτί
εὐπιστικῶς θέλει επιφανήσῃ ο σκεπτικῶς
και ο σπῆστος, άλλ' αὐτίς εγνωσῆ, ότι δια
τοῖούτων φαντασιολογημάτων πρόφραται
ως επί τό πλείστον η φαντασία των λαῶν,
και ότι εινε ταῦτα συντελεστικώτερα η τὰ
ακατάληπτα πῶσιμα τῆς Μεταφυσι-
κής. Ο πάθος της ἀναστάσεως και της
ευτυχίας της πατριδος, επένθησαν εις τήν
δημῶν φαντασίαν τό μῦθονα τούτου,
από αἰώνων δέ ο ήρωϊκῆς του Κυφοχάου-
ζερ ήτο τό μυστικόν ιδεῶδες του γερμανι-

κού λαου, αναφέροντας τήν σωτηρίαν αὐ-
τοῦ παρ' άνδρός, ήτις ήτο δεκκλημένος να
αφ' οπίας τās διαίρεσεις των ηγεμονιών
και των κυβερνήσεων, ως ήθελε ο παλαιός
έκείνος Βαρβαρόσσας, και να δημιουργήσῃ
την νέαν πολιταίαν επί των θμελιῶν της
εθνικῆς εκάτητος και άλλ' ηλεγχῆς.
Εκ τούτου αποδέκονται, καθ' όν παρα-
τηρεῖς, ότι τὰ εὐστικα και οί θρύλοι των
λαῶν μετέχουσι πλείονος σοφίας και άλλ' η-
θικής, η αι σκέψεις και τὰ κατ' επάχω-
γήν πορίσματα τῶν επαγγελολογῶν εν τῷ
σφῶν και τῶν ελευθερόφρονων. Έν ὄ
πρὸς προσπάθει μίτην να δημιουργήσῃ
κάνωνικόν η πολιτικόν σύστημα, και
δι' αὐτοῦ να ἀναπλάσῃ τῶν κόσμου, ο
λαός, εμβριθέστερον μελετῶν τὰ πράγμα-
τα, επάτηγχεν τῶν σκοπιῶν αὐτοῦ προ-
σοφῶτερον. Τοιούτον συνέθη και κατὰ
τήν περίστασιν ταύτην εν Γερμανίᾳ. Εἰς
μόνος άνθρωπος ήτο Ικανός να εξαγγῆ
τήν πατριδα από της καταστάσεως της
διαίρεσεως, εις ην αὐτή ήτο βεβηθιμένη.
Αν δέν τό ενθῶνον επί μακρόν αὐτί-
νας οί πολυαριθμοι και πολυδύνομοι ή-
γεμονισκοι, αν δέν τό ενθῶνον οί σοφοι και
αίολογοι του έθνους εκτός ελάχιστατων ε-
ξαιρέσεων, τό ήθῆντο όμως εν τοῖς α-
δύτοις της συνειδήσεως αὐτοῦ ο γερμανι-
κός λαός, ανυποκότως αναμένων τον Βαρ-
βαρόσσαν ήτις εὐτυχίας αὐτοῦ και ἀπε-
λευθερώσεως, και μετὰ της πλαστικῆς αὐ-
τοῦ δυναμεις δημιουργῶν τῶν περι αὐ-
τοῦ θρύλων και τῶν εκάστοτε νυκτερινῶν
εμαρνιας.
Διὰ τί βραδύναις σύ δν επί αἰώνων
ήγαπήθαμεν και εποθῆκαμεν, δν προανήγ-
γελαν οί εθνικοι χρησμοι, δν τοσάκις
ἀνεκλήθησάμεν εν αἰρήν και εν πολέμῳ,
υπό τῶ αυτοκρατορικῶν του ήποιου σκήπ-
τρον θέλουσιν ἀνατελῆ αὐτίς ήμέραι ισχύος
τημῆς και δόξης δια τήν Γερμανίαν;
Τῶ αὐτῇν διασποῦν επέκλιθεν πρὸς τὸν
αναμνημένον υπό τῶν εθνῶν άνδρα από
αἰώνων, εκάστοτος φιλόπατρις, Γερμανός
Φρειδερίκος ο Βαρβαρόσσας, ο ήρωϊκῆς
του Κυφοχάουζερ, ήτο ο παρρηκῆτος των
εθνικῶν πόθων άνήρ, ο προαιρημένος να
καταλήσῃ τῇν αναρχίαν της πατριδος του,
και να δημιουργήσῃ τήν εθνικὴν ενόθητα
και ελευθερίαν.
Τὰ μεγάλα συνθετικά έργα της υέτη-
ρίας, οἶον η δημιουργία νέας πολιτικῆς τά-
ξεως εν τῷ βίω φιλοσοφίας, ἀπαιτοῦσι
μέν τῇν μακράν παύθησιν εργασιῶν, άλλ'
δέν δύνανται να καθῶσιν οριστικόν τύπον,
αν δέν ἀναλάβῃ τήν πράγματιωσιν αὐτῶν
προνομιοχῶς τις άρχιτεκτονικός άνήρ. Ο
ποιητής, ο φιλόσοφος, πάς εμπνευσμένος,
δύνανται ν' αποκαλύψῃ τοῖς μυκιστάτους
πόθους, τῇν εσπῆσῃν συνειδήσιν, τήν
ιστορικὴν κρίσιν του έθνους του, άλλ'
πάντα ταῦτα εν μεταφυσικῷ πρόγον συλ-
λόφῃ και συνθέσει. Απαιτεῖται βετινός
της χαρακτῆρ, ή ηγεμῶν τις, παρρηκῆς
και εὐλαθῆς της πολιτικῆς ανήρ, ἀναλλο-
φάτως πῶσῃ το συγγραφεῖς του η Η-
γεμονίας να παρρηκῆ τῶν πραγματικῶν
τύπων της μεταφυσικῆν σύλληψιν του

ιδεολογῶν. Οὕτως ο Αριστοτέλης ήθελε
την Ελλάδα εδοξασαι οριστῶν, Ικανῶν δια
της μεγαλοφυχῆς του να συμπλήσῃ τήν
εθνικὴν ενόθητα της δημιουργῆς παρρηκῆς
και να ἀπαδάσῃ κατ' εὐθῆν τῇν εὐληθῆ εν
λευθερίαν τῇ τῶν πολιτῶν και τῇν εμαρνιαν.
Έν τῶν ελευθερίων πολιτικῶν σάμασιν,
υπό τῶ κράτος τῶν μακρῶν σκεπτήσεων,
πῶσα ιδέα, η πραγματώσας της όποιος, προ-
σπατεῖ ενάκιαν ενεργείαν, να κατ' εὐμῶν
η εὐδοκίμει. Απαιτεῖται πρὸς ήτ περικὴν
αὐτής ενεργείαν ο δημιουργικός άνήρ, τῷ
δικαυγῆς τῶν ήποιου και οξυδερκῆς ομια ε-
σταί Ικανός να κατανοήσῃ τās περιστά-
σεις, αν εινε πρόσοφοι, και τῇν τρόπον
δυνατόν να καταστῶς σοιατῆς πρὸς
λύσιν του απ' αἰθῶν οφισαμένου Ιστορι-
κῶν προβλήματος.
Ο τοσοούτον δυσσημηθῆς «Ηγεμῶν»
του Μακκίαβέλλη εινε η ἀνάπτυξις του
θέματος τούτου, τό όποσον ελάχιστοι ως
επί τό πλείστον κασανοῦσι των σοφῶν,
αλλά τό όποσον αὐδέποτε παρενῶρισεν η
συνειδήσις των λαῶν. Οὕτως εν Γερμανίᾳ
η εθική αὐτής συνειδήσις εδημιουργῆσε
τον θρύλον του αυτοκράτορος Βαρβαρόσ-
σα, ὕψωττοτος εν Κυφοχάουζερ και ε-
ναμῆντος τήν επίσημον της Ιστορίας του
έθνους του τῇν σιγῆν, καθ' όν ήθελεν
εβουλήσῃ παρρηκῆς τῶν μέγα προβλήμα της
εθνικῆς παρρηκῆσεως.
Ν. ΚΑΖΑΖΗΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΘΝΟ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ
Ολιγοι βεβαίως θα εινε οί άγνοοῦντες
την ὕπεροχον θέσιν, ην εν τῷ Μέσῳ Αἰώνῳ
κατείχον αι Κάτω Χώραι. Η γεναρ πνευ-
ματικῆ καλλιέργειας της Γερμανίας και
Γαλλίας εὑροῦσα εν Ολλανδίᾳ χάριμον
εδαφος, κάρησαν εκείν ήλεροῦς καρπούς.
Άλλ' αι πολιτικῆς περιπέτειαι αὐχῶς
παρημῶδισαν τήν οὕτω καλῶς ἀρξάμε-
νην φιλολογικὴν ἀνάπτυξιν. Με τήν Ισπα-
νικὴν κατοχὴν, περί τῶν άρχῶν του Ιβ'
αἰῶνος ήρξασεν εν Ολλανδίᾳ άγών ισχυ-
ρός υπέρ των Εθνικῶν συμφερόντων, πῶ-
σαι εἶπαθ οὐκ ολίγας ζυμίας, Βραδύη
τηρον, ότε καὶ όπλα Λουδοβίκου του ΙΔ'
ήπειλουν και αὐτήν τήν ὕπαρξιν του νεο-
ροῦ έθνους, άπειροι ποιηταί Ολλανδοί α-
ληθοῦς αξίας προσεπάθησαν να βαδίσω-
σιν επί τῆ Ιγνῆ του Ρακίνα, του Μολιέ-
ρου και του Βοαλι.
Εκτοτε η Ολλανδικὴ φιλολογία υπέ-
στη κατὰ διαδοχὴν τήν επήδρασιν της
Άγγλιας, Γερμανίας και πάλιν των Γάλ-
λων της ρωμαϊτικῆς σχολῆς. Άλλ' εν τού-
τοις εν μέσῳ των επήδρασεων τούτων αι
Ολλανδοί συγγραφεῖς ἀνυψήθησαν δια-
φυλαχθῶσιν ανεξαρτησίαν εις πάς ιδέας
και τὰ αἰαθήματα αὐτῶν, και πρωτοτυ-
πίαν περι τῶν εμαρνιας.
Έν Ολλανδίᾳ σήμερα τὰ γραμματῶν
και αι επιστημῆς εινε τὰ μάλιστα διαδε-

δομένα, εν ολίγαις δέ χώραις αγαπῶσι
πλεῖστορον τήν ἀνάγνωσιν. άρκει να εἰπ-
τωμεν, ότι εν Ολλανδίᾳ ὕπαρχουσιν 1225
βεβλιοπῶλαι και εκδόται. Η ὕπερ των
συμφερόντων των βεβλιοπωλῶν εταρεία
αριθμῶι 419 μέλη. Πλὴν των ξένων δέ ε-
φημερίδων και επιθεωρήσεων, ὡν η κυ-
κλοφορία εινε μεγίστη, εν Ολλανδίᾳ ο
αριθμός των εφημερίδων και των εδομα-
δικῶν φύλλων ἀνέρχεται εις 433. Άλλ'
εν τούτοις εν παρόδῳ λεγομέν, ότι ο τυ-
πος εν αὐτῇ δέν ἀσπεί μεγάλην επήδρα-
σιν, ει και πρώτῃ η χώρα αὐτή εσεν εφη-
μερίδας αξίας του ονόματος τούτου, διότι
από του 1605, εινε τήν πρώτην εφημε-
ρίδα Neewe Tijdinghe και τήν Gazette
de Leyde, σήμερα δέ κεντηται ταιαύτας
εναμιλλους, πρὸς τās λοιπῶς Ευρωπαϊκῶς
εφημερίδας, και δι και πρὸς αὐτοῖς τοῖς
Καιροῖς του Λουδίνου.
Πλὴν των εφημερίδων εν Ολλανδίᾳ εκ-
διδονται άπειρα περιοδικά και επιθεωρήσει,
ὡν τεσσαράκοντα. Μετὰ εινε ἀποκλειστι-
κῶς φιλολογικῆ. Μεταξῶ αὐτῶν πρώτην
θέσιν κατέχει η Gids, η εκπροσωποῦσα
την φιλολογικὴν Ολλανδικὴν κίνησιν από
του 1830 μέχρι των καθ' ήμας χρόνων.
Η σύγχρονος Ολλανδικὴ φιλολογία
δέν εχει πλέον τῶν χαρακτῆρα, δν εινε
κατὰ τήν άρχην του αἰῶνος. Η ρωμα-
νικὴ επήδρασις ὕπερβολως εις ὅλα τινά
πραγματικώτητα, οὐδεμίαν σχέσιν εχου-
σαν πρὸς τήν ἀλλοχού σύγχρονον ρυπαρῶν
πραγματικώτητα. Και εν μέν τῷ πεδῷ
λόγῳ άριστῆν θέσιν κατέχει ο Giel, ό-
στις μετὰ του Potgieter θεωρεῖται ο δι-
δάσκαλος της Ολλανδικῆς γλώσσας, ήτις
ως αὐτή η φιλολογία από του 1830 ε-
λαβε νέαν μορφήν. Πρὸς τούτοις δέ ανα-
φερόνται οί Bahkhuys van den Brinck,
ο σοφός άρχαιοδότης και ο Limburg
Brouwers, ο λεπτός των Ελλήνων συγ-
γραφέων μιμητής. Ο δέ Jacob van Len-
ner, ο ευφυῆς σατυριστής, εις τῶν ιδρυ-
τῶν των γλωσσολογικῶν Συνεδρίων της
Ολλανδικῆς γλώσσας και εις των άσχο-
ληθέντων εν παντί φιλολογικῶ ειδει, πρῶ-
τος εισηγάσῃ Ιστορικόν μυθιστόρημα εις
Ολλανδίαν. Ο Lennep άρχικῶν εις οικόγε-
νειαν εὐθρον του Αμστερδαμου από της
νεορωτῆσεως αὐτοῦ ήλικίας ήγάθησεν και
ήσχηθη εις τὰ γραμματα. Περιζήτητα
εινε τὰ εις πάσας τās Ευρωπαϊκῶς γλώσσας
μεταφρασθέντα μυθιστορήματα αὐτοῦ, εν
οἷς πιστῶς ζωγραφῆ τῶν οικιακῶν βίον
των κατοίκων των Κάτω Χωρῶν από
των άρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα.
Τὰ φέροντα επιγραφήν Roge de De-
Kama, Elisabeth Misch Ferdinand
Huijck επανιόνται ως άριστοεργήματα.
Πλὴν των μυθιστορημάτων ο van Len-
ner εξέδωκε και Εθνικὴν Ολλανδικὴν
Ιστορίαν, τὰ μάλιστα φημιζομένην. Παρὰ
των συγγραφέων τούτων οί Beets και Ha-
selroek εινε οί μάλιστα δημοτικοί συγ-
γραφεῖς εν Ολλανδίᾳ. Έν τῇ περιβοήτῳ
Camera Obscura ο Beets ζωγραφῆ μετ'
ἀπαρμιλλῶν τέχνας πλὴν άλλῶν
την άγωνίαν του μέλλοντος να εἰσαθεῖ

πεδιδόων και των λόφων, διά μέσου των νεκρών και των πτώματων, εδράμε χαίρον προς την σκηνήν του βασιλέως.

«Βασιλεῦ, ὅλοι οἱ κύανοι εἶχον ἀποθάνη. Οὗτος μόνον ἔμενον ὄρθιοι ἐτι... Ἄλλ' ἰδέτε ταν! Πόσον ὄρατον πορφυροῦν λοφίον θά θέσητε ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς περικεφαλαίας σας;

Ὁ βασιλεὺς ἐμειδίξας καὶ ἔδωκε τὸ χρυσοῦν νόμισμα. Εἶτα παρατηρεῖ τὸ ἄνθος, καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του διακρίνεται φοβερὰ ὤχρωσις. Ὁ κύανος ἦτο κεκαλυμμένος διὰ δρόσου ἐξ αἵματος... Ὁ βασιλεὺς τὸν ρίπτει μακρὰν διὰ τρεμουσῆς χειρός, εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ ψιθυρίζει ὡς ἐν ὄνειρῳ.

— «Συγχώρησόν με, Θεέ μου».

Μετάρρασις Α. Μ. Δ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἐπ' ἐβεβαιώθη οἱ ἀρραβῶνες τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς πρὶ κλιπίσης Σοφίας, θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Φραϊδερικου. — Τῆ παραλθούσῃ Δευτέρῃ μετῆν ἄστεισαν ἐπὶ 120 Ἀκόνας εἰς Ἀμερικήν. — Τῆ παραλθούσῃ Τετάρτῃ κατετέθη ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς ἀνεγειρομένης Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης. — Τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων θὰ μετασχηθῆ ἡ Διευθύνσις τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑποβάλλουσα τὰ σχέδια τῶν σπουδαιοτέρων ἔργων, ἕτινα ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου μέχρι σήμερον. — Ἐπίσης ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ συμμετάσχουν ἡ ἐν Λαυρέλῃ Γαλλικὴ Μεταλλουργικὴ Ἐταιρεία καὶ ὁ ἐν Κύμῃ διευθυντὴς τῶν ὄρυξεων τῶν γαιανόρυκων. — Ἐπιτροπία ἐκ τῶν δημάρχων τῶν Δαριέων τῆς Ἀμφίσης καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀμφίσει ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κυργουσιῦ ἀφικνεῖται ἐνταῦθα, ἵνα προσκαλέσῃ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ βασιλεῖς, τὸν πρωτοπυργὸν καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. — Ἐχορηγηθῆ μνηστία ἀδεία ἀπουσίας τῷ κ. Στ. Δραγοῦμῃ, ἀναλαβόντος τὴν διὰ τῶν ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ κ. Θεοτόκῃ. — Τῆ ἑταιρεία, τῆ κατασκευαστοῦ τῶ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον τμήμα τοῦ σιδηροδρόμου, ἐδόθη δεκάμηνος παράτασις προθεσμίας πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐνεκα τῶν ἀλληπαλλήλων ἀνακομιδῶν ἐπέσκηψεν εἰς τὸ ἑσπεριον τῆς Ἀνατολῆς λιμός. Κατὰ τὰς ἐκείθεν συγκινητικὰς περιγραφάς, πολλοὶ ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης. Ἐπιτροπία συνέστη ἐν Σμύρῃ πρὸς συλλογὴν ἐσθίων ὑπὲρ τούτων. — Ἐν Βουκουρεστίῳ ἐγένοντο σπουδαία συγκρούσεις μετὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς ἀνεπιπολιτεῦσεως καὶ τῶν χωροφυλάκων παρὰ τὰ ἀνάκτορα, καθ' ἃς οἱ τελευταῖοι, διαλύσαντες τὸν ὄχλον διὰ τῆς λόγῃς, ἐπλήρωσαν πολλούς. — Ἡ βασίλισσα Βικτωρία μετέβη εἰς Φλωρεντίαν. — Τοῦ ἐν Ὀπόρτῳ θεάτρον κατὰ στραφέντος ὑπὸ πυρκαϊᾶς, 80 τῶν θεατῶν ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐπληρώθησαν. — Τὸ Ἐφετεῖον τῶν Παρισίων ἐμέμφθη τῆς διαγωγῆς τοῦ κ. Οὐίλσονος, ἀλλ' ἔλλειπει νόμου δυναμένου νὰ ἐφαρμοσθῆ κατ' αὐτοῦ τὸν ἐκφύρξεν ἄθῳν.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Ἡ ἐν Παρισίῳ ἀστρονομικὴ ἑταιρεία τῆς Γαλλίας προσήρθε εὐχάτως διαγωνισμὸν πρὸς μεταρρῳμῶσιν τοῦ Ἡμερολογίου. Πλεῖστον τῶν 50 ὑπομνημάτων ὑπεβλήθησαν ἐκ παντὸς ἔθνους, ἡ δὲ ἑταιρεία ἐβράβευσε διὰ τοῦ πρώτου ἄθλου τὸ ἀπλοῦτερον, τὸ τοῦ κ. Γ. Ἀρρελίῳ. — Ἡ βασι-

λικὴ ἑταιρεία τῆς Ἀγγλίας ἀπέστειλε τῷ ἐν Ζακύνθῳ σεισμολόγῳ κ. Β. Γ. Φόρστερ σεισμολογικὸν τοῦ Γεν. Μίθο, ὅπως δι' αὐτοῦ σημειῖ τὴν ἐκαστοτὴ ἐπιγράφουσαν διευθύνσιν, τὴν δύναμιν, τὴν ἔκτασιν, τὴν διάρκειαν, τὴν ὄραν καὶ τὸ δευτερόλεπτον τῶν κινήσεων τῆς γῆς κατὰ τὰς διαβάσεις τῶν σεισμῶν, διὰ τῆ Ἑλλάς μετὰ τῆς Ἰαπωνίας, κατὰ νεωτάτας σεισμολογικὰς ἐρεῦνας, ἐθεωρήθησαν ὡς τὸ κέντρον τῶν σεισμῶν συμπίπτει τῆς γῆς.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐρῶδη Διεθνή Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ἐν Ἀμστελδάμῳ τῆ πρωτοβουλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Μυλλέρου, σκοποῦσα τὴν εἰσαγωγὴν τῆς γνησίας προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὰς Ἀκαδημίας καὶ τὰ σχολεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ τὴν βελτιώσιν τῆς διδασκαλίας τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. — Ὁρίσθησαν τὰ τοῦ Ζακύνθου διαγωνισμοῦ πρόσφυγα ἔθνη διὰ τὸν δρᾶματὸς διὰ τὰ πρόσχημ' Ὀλύμπια. Ἡ ὑπόθεσις πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ληφθῆ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας μέχρι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου. Τὸ δρᾶμα θὰ εἶνε ἐμμέτρον, περιλαμβάνον τρεῖς μέχρι πέντε πράξεις, καὶ τὸ πολὺ τρεῖς χιλιάδας στίχων. Εἰς τὸ βραβευθησομένον ἀπονεμηθήσεται χιλιάδραχμον γέρας, ἡ δὲ πανηγυρικὴ παράστασις αὐτοῦ κανονισθήσεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπίας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ἀνευρέθη ἐντὸς πυργίου, σπρώματος ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως ἀγαθῶν χαλκῶν ἀνδρῶν ἀριμελέστατον καὶ ἐπιμελεμένον ἀρχαῖα τέχνην. Ἐστὶ δὲ τεμάχια ἐρυθρᾶς κούλης, ἐφ' ἣς ἐπιούρηται ὁ Ἡρακλῆς ποσειδῶν τὴν Ἀερναῖον Ἴδραν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐξέδωκε ἐγκύκλιον, δι' ἧς καλεῖ πάντας τοὺς ἰδιοκτήτας ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν, νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτῷ λεπτομερῆ κατάλογον τῶν παρ' αὐτοῖς ἀρχαιοτήτων. — Ἀπεφασίσθη ἡ κατάθεσις τοῦ χωρίου Δελφῶν, ὅπως ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἀνασκαφαί, συμφώνως τῇ ἐπὶ τούτῳ συμβάσει πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. — Ἐν συνέδριῳ τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς, ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Γκάρδνερ, ἀρτι ἐπανελθὼν ἐκ Κύπρου, ἀνεκοίωσε, ὅτι κατὰ τὰς ἐκεί ἀνασκαφάς, μίον τὰ εἶρηται τοῦ ἡμῶνος καὶ τῆς Πατρίας μέχρι τῶν βάθρων ἤλθον εἰς φῶς, ἡ δὲ πρόσφυς τῶν ἀποκαλυφθέντων ἔχει ἀναλογίαν πλῆρη πρὸς τὰ ἐπὶ Κυπριακοῦ νομίσματος τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς ἀπεικονιζόμενα βάθρα. Ἀνευρέθησαν δὲ μέχρι τοῦδε 74 ἐπιγραφαί, κεφαλαί τινες γνησίου ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ, εἰδῶλια τῆς Ἀφροδίτης ἐξ ὁπτιῆς γῆς καὶ τινες τάφοι. — Ἐν Τανάγρα ἀνευρέθησαν ἐπ' αἰσῆς κύλικες κεκοσμημέναι δι' ἀνθεμίων καὶ εὐδώνων, ληξῆσαι ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα καὶ τρεῖς ἀγαλμάτια.

ΚΑΛΑΤΕΧΝΙΑ

Ἐν Παρισίῳ πρόκειται νὰ διδαχθῆ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐλευθέρου Θεάτρον δραματικὸν τιμολογικόν, τιτολοφορούμενον Τετάρτην ὥραν, καὶ διαρροῦμενον εἰς τρεῖς ὁρᾶς, ὧν ἐκάστη διαρκεῖ 5 λεπτά. — Ἐξέσις ἀπὸ τῆς ἑπιτυχίας τῆς Φλόρας Μιράμπιλ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Νικαίας. Ὁ κ. Σαρμάρας ἐπεσημειώθη ἐπαναληψιμῶς κατ' ἐνθουσιώδως. — Δύο νεοκαλλιτεχνικαὶ ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἐν Ἰταλίᾳ φέρουσαι τὰ ὀνόματα τῶν δύο μελοδραμάτων, περὶ ὧν ἤδη γίνεταί λόγος μέγας ἐν Ἰταλίᾳ. Ἡ μία ἐκλήθη Carmen, ἡ δὲ ἕτερα Fiora Mirabilis. — Ἐν Βορτᾶ τῆς Κολομβίας ἰδρύθη Ὁδῆον, ὀφτινὸς ἐγένετο διευθυντὴς ἡ μάλλον διευθύντρια ἡ κ. Κάρμεν Gutis. 30 μαθηταὶ ἐνεγράφησαν μέχρι τοῦδε. — Ἀπέβωσαν ἐν Παρισίῳ ὁ Ἐρρίκος Βlage de Burg ἀρχαῖος μουσικὸς συνεργάτης τῆ: «Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων». — Ἐν Καλλιτεχνικῇ ἑταιρείᾳ, ὁμοίως ἐν τῇ αἰθούσῃ Pleyel τῶν Παρισίων ὑπὸ τῆς ἑταιρείας τῶν συνθετῶν, ο. κ. Bourgaull-Ducoudray ὤμιλησε περὶ τῶν δημηδῶν, μελωδῶν τῆς Βουρτᾶνης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐξετελέσθησαν δὲ καὶ διάφορα σχετικὰ τεμάχια μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ὁ ἀγορευσας προσέθε ο, ὅτι μεγάλως θέλει πλουτισθῆ ἡ νεω-

τέρα μουσικὴ, ἐὰν ἀναμιχθῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνικοὶ τρόποι. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου προσήγαγε τρεῖς ὕμνους ἰδίως συνθέσεως, ψαλέντας ἐνώπιον τῆς θηγγυραῖς ὑπὸ κυριῶν διὰ συνδοσίας κλειδοκυμβάλου καὶ ὄργάνου.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Νάη. Καὶ ἄλλοτε ἐγράφη ἐν τῇ Ἑβδομάδι. Τὸ ὄνομα Ἰωάννης εἶνε ἰβραϊκόν καὶ σημαίνει πλήρης χάριτος. Καὶ... ὅτι ἔυλο κόφεις κἀνι. — Κῶστα. Τὸν Βισμαρκ ἐβιογράφησαν πολλοὶ. Διακρίνεται ὁμοῦ ἐπὶ εὐφυῆ καὶ πλούτῳ ἀνεκδότων ἡ τοῦ Γερμανοῦ Busch σχετικὴ συγγραφή. Καὶ ἦδη ἀναμεινόμεν τὰ δῶρα. Ἀλλὰ τίς εἶπες; ὁ ρήτωρ; — Κομήτη. Μὰ ἀποκαλεῖτε φίλον, ἐφ' ἡμεῖς οὐδένα κομήτην ἐγνωρίσαμεν ποτέ. Ἐμμετα περτεργῶ νὰ σὰς γνωρίσωμεν, πρὶν γεῖνη ἢ ἐν τῷ φιλολογικῷ ὄριζοντι ἐμφανίσις σὰς ἡμῶν. — Ἀχαιοί. Ἐγράφη ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς 4. περιόδου ο. κ. Γ. Λαμπράκης. — Ἐρωτολήπει. Θέλετε εὐκρινῆ συμβούλιον; Ἐπιδοθῆτε εἰς τὸ κυμικόν ἢ σατορικόν εἶδος καὶ τὸ ἀποτιμωμένον εἰς τὴν ἐρουμενῆν σας.

Μοῦ εἶπαν πᾶς ταξείδου σας γιὰ τὴν Θεσσαλονικίαν, ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀέρα σου, καὶ νὰ ὄρῃς τὴν ὄρειά σου ὡρα καλῆ, σὴν πρῆμῃ σου κ' ἀγίρας στὰ πανί σου...

εἶπτε τὸ εἰς τὴν ῥομαντικὴν Μοῦσάν σας. — Ν. Δ. Ναυπλίου. Ποῦ προέσπικαι καὶ ἐξεζητημένα εἰ ἐντυκώσις αὐταί. Ἀναμεινόμεν πᾶς ἄλλας, ἐὰν εἶνε γενικώτεροι καὶ εὐχαριτοῦμεν. Π. Χ. Μ. Οὐδ' αὐτὸ. Ἡ νὰ εἶνε ἢ νὰ λείπη. Α. — Ὁ Ἀπελτεῖσας, καὶ ἀλλὰ εἶνε ἀπελτεῖσις! Ζ. Κ. Θὰ σὰς ἀπαντήσωμεν προφορικῶς. Ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ συνέσθησαν πράγματι πολλὰ τυπογραφικὰ λάθη, ἀλλὰ δὲν παραδεχόμεθα καθ' ὅλοκληρίαν τὰ ὑποδεικνυόμενα. Καὶ ἐν θέλετε μάλιστα, ἐν ἀσπορήγῃται ἑλληνικώτατον, τὸ θεωροῦμεν ἡμεῖς παρῶρα ἀσύγνωστον. — Μ. Σ. Ἡ Γραβία εἶνε πολὺν ἀριθμοῦσά 500 κατοικοῦς εἶνε πρωτεύουσα τοῦ δήμου Δωριῶν τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, ἀπέχουσα τῆς μεν Ἀμφίσης 5 τῆς δὲ Ἀμφίσης 7 ὥρας. Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ Χανίου μόνον τὰ εἰρηκτα σόζονται, πορρωτέρω δὲ καὶ λείψανα τῶν ταμπευριῶν. — Π. Ε. Η. Ἀμισσόν. Σπῆλλονγαί. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικωτάτας μεριμνάς σας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν Ἡ. Α. Ὀλυμπικὴ Ἐκθεσις, σημεῖωσις ὑπὸ Α. Κ. Χ. (Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Ἡλίου). Ἐν Ἐρμουπόλει. — Καλλιτεχνικὴ κιναικοδῆνη τῆς Ἑστίας. Μέρος Δ'. φυλλάδιον 2. Εἰδικὸς γονακῶν: Πολωνικὴ καλλονή. — Ἑβραία. — Βισωνία καλλονή. — Βοημικὴ καλλονή. — Νεαπολιτικὴ κόρη. — Οὐγγρική. — Ἰταλική. — Ἀδφουαὶ καὶ Μόρτα, ποιήσις τῆς κ. Μαρτέτας Μπέτσου. Ἐν Ἀθήναις. — Μηχανικὴ Ἐπιθεωρήσις, σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ Ἡλίου Ἀγγελιστάδου. Ἔτος 2. Ἀρ. 7 καὶ 8. — Αἱ Ἀκολουθίαι τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος, μετὰ τοῦ Ἑσπεριοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἐθαγγελίου αὐτοῦ, εἰς διαφόρους γλώσσας κατὰ τὸ τυτικόν τῆς Μ. Εκκλησίας. Ἐν Πειραιεῖ. Δαπάνη τοῦ Βιβλιοπωλείου ὁ «Κορητῆς» Α. Γελαργάλη. — Ἐταιρεία τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς Ἀθηνῶν Πελοποννήσου. Ἐκθεσις τοῦ Δ. Σαμβούλιου καὶ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπίας πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 10 Μαρτίου 1888. Ἀθῆναι.